

قطب سی و نهم

حضرت مجذوبعلیشاه ادام الله ظلّه و برکاته

حضرت الهادی الی الشریعة و الطریقه المنتهی فی الفقر و الفناء مرضی اولیاء الله مولانا المعظم آقای حاج دکتر نورعلی تابنده مجذوبعلیشاه سلیل جلیل حضرت قطب العارفین آقای صالحعلیشاه طاب ثراه در ۲۱ مهر ماه ۱۳۰۶ هجری شمسی^۱ مطابق با ۱۷ ربیع الثانی ۱۳۴۶ هجری قمری مصادف با زاد روز حضرت نورعلیشاه ثانی قدم به عرصه وجود نهادند. پس از مراهقت و تربیت نزد پدر بزرگوارشان در بیدخت گناباد در موطن خویش مقدمات علوم اسلامی و هیأت قدیم و نجوم را نزد ایشان فرا گرفتند و به تهران عزیمت نمودند. در سال ۱۳۲۴ شمسی با احراز رتبه اول مراحل دیپلم ادبی و سال بعد دیپلم طبیعی را از دبیرستان علمیه تهران به پایان رساندند و وارد دانشکده حقوق دانشگاه تهران شدند و در سال ۱۳۲۷ موفق به اخذ درجه لیسانس در رشته حقوق قضائی گردیدند و همزمان به مطالعه و تحقیق در معارف اسلامی پرداختند و خصوصاً فقه و اصول را نزد اساتید فن بالاخص حضرت رضاعلیشاه آموختند و در کلاسهای درس مرحوم استاد شهابی و استاد سید محمد مشکوه و مرحوم شیخ محمد سنگلجی شرکت می کردند

و ضمناً در وزارت امور خارجه استخدام شدند. در سال ۱۳۲۹ به وزارت دادگستری انتقال یافتند و شغل ریاست اداره سرپرستی دادسرای تهران و متعاقباً مستشاری دادگاه استان تهران را عهده دار گردیدند. در سال ۱۳۳۱ به دست پدر بزرگوارشان حضرت صالحعلیشاه وارد در طریق سلوک و قدم در وادی فقر نهادند و برای تکمیل تحصیلات خود به فرانسه عزیمت کردند. در سال ۱۳۳۶ خورشیدی پس از اتمام تحصیلات در رشته ادبیات فرانسه و اخذ درجه دکترا در رشته حقوق به ایران مراجعت نمودند و به ادامه مشاغل مختلف قضایی در وزارت دادگستری می پردازند.

طی چند سفری به اروپا با هانری کورین مستشرق معروف فرانسوی که بسیار به مکتب و روش حضرت سلطانعلیشاه علاقه مند بود ملاقاتهای مکرر داشتند و مطالعاتی را نیز با ایشان در موضوع مذکور شروع کردند. بار دیگر در شهریور ۱۳۴۷ با بورس دولت فرانسه جهت مطالعات حقوقی- قضایی به پاریس عزیمت و در مؤسسه بین المللی مدیریت (I.I.A.P.) به تحقیق مشغول و موفق به اخذ دیپلم مدیریت قضایی شدند. پس از بازنشستگی در سال ۱۳۵۵ گاهی در شغل وکالت دادگستری فعالیت و در این سال

مجدداً برای مطالعه و تحقیق به فرانسه عزیمت نمودند. پس از انقلاب مدتی به سمتهای معاونت وزارت ارشاد و عضویت هیأت امناء مدیریت سازمان حج و سپس معاونت وزارت دادگستری و همچنین وزارت دادگستری منصوب و در مهر ماه ۱۳۵۹ به میل شخصی کناره‌گیری می‌نمایند.

ایشان در تمام سالهای اشتغال خود به امانت و صحت و صداقت در رفتار و گفتار و دقت در کار و احترام به قانون و اجرای دقیق آن نزد همگان بالاخص همکاران مشهور بودند. روحیه آزاد اندیشی و فعالیتهای ایشان در همین جهت سبب گردید که حدود دو سال بازداشت باشند و حدود شش ماه از این مدت را در سلول انفرادی گذراندند.

در تاریخ ۱۱ ربیع الاول ۱۴۱۳ هجری قمری برابر با ۱۸ شهریور ۱۳۷۱ خورشیدی مطابق با روز رحلت حضرت رضاعلیشاه، اجازه اقامه نماز جماعت از طرف حضرت محبوبعلیشاه به نام ایشان صادر و در نهم ربیع الثانی همان سال برابر با ۱۵ مهر ۱۳۷۱ شمسی مصادف با سالگرد رحلت حضرت صالحعلیشاه به اخذ فرمان ارشاد با لقب مجذوبعلی می‌گردند و در تاریخ سه شنبه ۲۲ ربیع الثانی سال ۱۴۱۳ قمری مطابق با ۲۸ مهر ۱۳۷۱ شمسی مصادف با چهلمین روز رحلت حضرت رضاعلیشاه فرمان وصایت و جانشینی ایشان با لقب مجذوبعلیشاه صادر می‌گردد و در تاریخ ۶ رمضان ۱۴۱۷ مطابق با ۲۷ دی ۱۳۷۵ پس از فوت حضرت محبوبعلیشاه رسماً سرپرستی فقراء گنابادی را عهده دار شدند.

(۱) در نوشتن مطالب این بخش از کتاب نغمه سرایان گلشن راز نوشته جناب آقای دکتر محمدرضا نعمتی و مقدمه آقای دکتر شهرام پازوکی در کتاب مجموعه مقالات فقهی و اجتماعی حضرت حاج دکتر نورعلی تابنده، چاپ انتشارات حقیقت، سال ۱۳۷۸، استفاده شده است.